

HÄR OCH NU!

Tiden går fort, även om den under tiden kan gå väldigt långsamt. Det är mycket jag vill här i livet, men livet tar sån tid på sig. Fast jag vet att det är nog jag som behöver tiden för att våga ta steg i rätt riktning.

Jag stänger dörren till alla mina frågor som jag haft och önskat få svar på. Jag bestämmer mig för att så här är det bäst och jag målar en bild att där uppe finns mina föräldrar och trots allt så gjorde dom så gott dom kunde även om dom valde en svår väg för sina liv. Jag tackar dom för möjligheten till livet och jag vet att jag skulle inte vara den jag är idag om jag inte hade haft dom som mina föräldrar.

Min väg har inte varit som så många andra, men jag är också tacksam att den inte varit rejält nere i diket som vissa hamnar i. Så min väg är min egen och en väg jag tänker fortsätta vandra fylld med kärlek till livet. Jag inser att mitt liv kan bli en spännande resa om jag tar ett steg i taget. För meningen med livet är min resa och jag tänker numera fylla den med kärlek och tacksamhet mitt i min vardag.

Så jag tar nästa steg – välkommen ut privatTina!

Tänk vilken tid det ska ta att få ur tummen. Jag älskar ju att dansa jag vet ju det, men ändå så är jag så feg att göra något åt det. När jag var yngre så vågade jag inte gå på skoldanserna, sen var vi aldrig ute och dansade i den gemenskap jag fanns, sen blev det att nu är det för sent jag vet ju inte hur jag gör så jag blir gympaledare istället. Så tog den tiden slut och jag fortsatte snurra runt på golvet här hemma, men å vad jag längtade ut i dansvimlet, men en alldeles för hög tröskel att ta sig över för jag visste ju inte hur man skulle göra!

Men så kom dagen jag hade fått nog och nu fanns istället mod nog att våga! Jag hade fått höra att du måste ha en karl med dig, men om jag ingen då har?! Till slut blev jag så irriterad att jag tog modet till mig, kurserna var ute och nu ja nu jo nu ja nu, nu, nu så där ja nu var jag anmäld till nybörjarkurs i bugg. Vet du vad jag har gjort sa jag till min kompis och jag är idag så tacksam för hon hängde på. Tänk vad steget var stort, men med ett knapptryck var det äntligen gjort nu återstod bara frågan kom man med utan karl?!

Jajemensan, det gjorde vi och nu har det snart gått två år och gissa om det är mycket dans i mitt liv. Det är en bacil som jag är rejält biten av och den gör inte ont för fem öre utan den får mig bara att må så mycket bättre. Tänk att man får ha så här roligt brukar jag säga ibland och alla underbara människor det är inte klokt.

Jag är ett kylskåp

Bugg är ju bara en av danserna, så det gick ju inte att smita på toan varje gång det fanns risk för fox. För en lugn fox var inget jag kunde, det är bara att följa med sa alla andra. Vadå följa med? Jag kände mig som ett kylskåp som någon skulle försöka flytta på. Jag förstod inte dansens språk. Jag hade lärt mig lyssna till buggen, men hur lyssnade jag till foxen? Jag var totalt hjälplös! Så det var dags för nästa kurs och efter det har jag tagit ett steg i taget. Visst jag är inte proffs på långa vägar, men jag har så oerhört roligt och jag är så oerhört lycklig. Att sen ha en av sina bästa vänner med i danslivet gör att det blir så mycket roligare. Delad glädje är helt klart dubbel och att jag får dela den med otroligt många som helt enkelt älskar att dansa vilken glädje, vilken känsla, vilket lyckobrus!

Jag är helt rätt!

För mig att utvecklas inom dansen, är att utvecklas som människa, som kvinna, som danspartner och äntligen har privatTina kommit ut ur garderoben. Ja, jag utvecklas på så många olika sätt och sen att få förmånen att träffa så många olika underbara människor som också älskar att dansa.

Jag är så tacksam att jag valde att börja gå en kurs för att vara ute i dansviolet är inte bara att ge sig ut om man vill ha riktigt roligt. Det är även här kontakter och nätverkande som ger dig möjligheter till danser, så även här gäller det att våga och utmana sig själv. Det går inte att stå med armarna i kors i ett hörn bakom alla andra och tro att du ska bli uppjuden. Nä, det gäller att ligga i och ju mer jag vågar desto mer utvecklas jag på alla håll och kanter och det gäller att både dansa med de som är bättre och de som är nya. Att hela tiden våga och va en del i min egna utveckling, men även i den andres.

Tänk här är jag mitt i allt detta!

Idag vågar jag tro på mig själv fast jag ibland snubblar till mitt i dansviolet och då ge ett leende till min danspartner istället för att be om ursäkt. Jag vet att jag hela tiden lär mig och jag utvecklas för varje tillfälle och det jag verkligen älskar och uppskattar är när min danspartner känner av min nivå, men ändå vågar att utmana mig under dansen. Så tänk dig vilket lyckorus det är när jag förstår min danspartners tecken och lyckas göra en snurr eller några steg som jag aldrig gjort förut. Då är jag i sjunde himlen och hela mitt ansikte lyser upp en fullständig känsla av lyckoruuuuuuuuuuuuuus.

Tänk alla människor jag har fått förmånen att få träffa. En otroligt underbar känsla och vad gör du annars eller vem är du egentligen kommer så småningom, men det är inte det viktigaste utan det är dansen som är huvudsyftet i vårt sammanhang och det är så kul.

*Det otroligt roliga är att här är jag bara Tina,
privatTina och henne har jag saknat länge.*

*Jag visste att hon fanns och att hon gärna ville dansa,
men nu är hon här och hon är helt klart en dansTina.*

Så får jag lov!

Dags att byta jobb!

Jag hade länge funderat och länge längtat efter en förändring i mitt yrkesliv. Det går inte längre och nu fick det vara nog. Jag älskar att vara egen företagare och det hade fungerat så bra med mitt jobb, men ibland så fastnar man och jag insåg att nu var det på allvar jag måste hitta en ny väg. Jag vet att man ibland måste lämna det man älskar, för att få en ny möjlighet vid ett senare tillfälle.

Visst jag hade fått möjligheten att vara med arrangör av friskvårdsmässan i Kalix och visst jag hade en del föreläsningar, men det räcker inte det gjorde ont i mitt hjärta. Jag vet vad jag vill och jag vet att det behövs, men tiden är inte mogen så jag lägger upp en plan. Jag har ett mål, nu tar vi nästa steg.

Så händer det och helt klart på ett komiskt sätt. Jag kan bara säga att det blev serverat på ett guldfat och jag är så oerhört tacksam för jag trivs så bra och jag får jobba på min hemort så oerhört tacksam. Jag är också oerhört tacksam för mina chefer i Boden som löste situationer snabbt så jag kunde sluta inom kort. Så jag tackade för mig och tiden i Boden var slut för min del.

Det har gått snart ett år sen jag började på KPMG och jag trivs oerhört bra. Jag är tacksam för mina kollegor som är ett otroligt roligt gäng, så tråkiga revisorer och redovisingskonsulter nä dom finns helt klart inte på vårt kontor. Då får du leta på ett annat kontor, för hos oss är det fullt ös och stämningen är varm och rolig.

40 timmar i veckan

Heltid säger många och jag erkänner själv, men med min tjänst så är vissa perioder och vissa veckor mer att göra och andra stunder är det lugnare tider och med det har jag på nytt hittat en möjlighet till mitt företagande. Jag har insett att jag faktiskt kan ta lite uppdrag om jag får planera det bra. Tänka sig hur det löser sig för jag valde att släppa på gasen, men nu kan jag lägga in en växel igen och erbjuda mina tjänster då och då.

Vad är meningen med livet?

Med mig tar min gren slut!

Vad är då meningen?

Hur långt har jag kommit? Är jag där jag vill va? Vad jag har för planer nu? Orkar jag eller hur är det med min mentala inställning? Många är frågorna som jag ställer mig själv!

Tina Persson Hälsoinspiratören
www.friskoteket.eu

Det jag vet är att jag en dag insåg att valet var mitt att leva eller dö! Jag valde att leva! Så hur vill jag då leva? Fortsätta vara en stor självmobbare eller vill jag försöka leva där möjligheterna faktiskt kunde hitta mig? Jag orkade inte längre så jag tog mitt mod och valde en väg mot möjligheterna.

Jag lät mig gå sönder och jag lät mig börja om på nytt till den människa jag är idag. Allt jag kan säga är tack med ett stolt hjärta!

Jag har insett och hittat ro, för jag har insett att var sak har sin tid och min tid kommer när den ska. Jag försöker och för det mesta går det bra, men vissa dagar orkar jag inte hela vägen fram. Det jag vet är att jag aldrig kommer att ge upp, men att jag måste lyssna till både kropp, knopp och själ men att också puscha mig fram. Ett litet steg i taget och ibland tar det med mig i ett jättekiv. Jag är här och nu precis där jag ska vara och jag är lycklig mitt i allt, lycklig i det jag har och ser möjligheterna i det jag har mitt framför min näsa.

Det är som jag brukar säga det blir aldrig som jag tänkt mig utan bara så mycket bättre! Är det sant? Jo, egentligen.....

*Ibland måste man släppa det man verkligen älskar
och låta det få en frihet och när tiden är mogen så
hoppas jag den hittar tillbaka till mig.*

*Det gör ont rejält ont, men jag vet att är det
meningen så kommer den tillbaka.*

Det är många som krampaktigt håller fast och då förlorar.

*Så jag utmanar mig själv att släppa taget och hoppas att
den med kärlek återvänder en dag.*

Visst saknar jag mycket i mitt liv, men varför låta det ta kraften ur mitt liv. Förut kände jag enorm besvikelse över att mitt liv inte erbjöd mig möjligheter som var naturliga för andra. Jag var oerhört besviken på mig själv att jag inte lyckades, men idag har jag istället valt att acceptera att meningen med mitt liv inte är densamma som andras.

Våga utmana mig själv och våga ta beslut

Vilken resa jag har fått vara med om fram till nu och jag ser istället fram emot med nyfiken på resterande. Då jag vet att möjligheterna som kommer min väg är mina och att det är för mig viktigt att behålla rätt inställning på min mentala frekvens för att inte missa dem.

Jag tror min mening med mitt liv är att vara den jag är ämnad att vara.

*Jag vet att med mig slutar min släktgren, men ändå jag vet att jag har
en mening med mitt liv.*

Så här är jag mitt i mitt liv som jag delar med min numera tonårskatt Rissa. Hon hänger i och jag är tacksam för varje dag att hon orkar och vill. Här är vi en värmländska och en småländska i Norrbotten vi är där vi ska vara mitt i våra liv och vi gör det vi är bäst på vi älskar att inspirera.....

Det är när jag vågar som möjligheterna öppnar sig

Jag måste våga släppa taget, men ändå va min chaufför

Så en dag i taget, men ändå med ett mål. Så ska jag fortsätta utvecklas som människa tills den dagen jag är klar

Min resa tar slut när livet tycker att jag har gjort mitt, därför försöker jag varje dag vara den människa jag tycker om att vara

För det är just idag det händer

Det är just nu livet lever

Varför vänta tills i morgon med att leva när jag kan leva nu

Vem vet vad morgondagen har att erbjuda för livet är mitt, möjligheterna är mina och så ansvaret.

Jag är Tina Persson jag var en självmobbare som en dag väcktes upp och som idag älskar livets små galna möjligheter. Ingen inte ens jag själv ska få sätta krokben på det liv jag fått att leva.

Jag fick ett liv en gåva något så oehört stort!

En dag insåg jag det är 17 år sedan och nu är det dags igen!

Jag har känt det en längre tid nu är det dags! Det är dags att stänga en dörr och kliva igenom nästa med allt som väntar mig där. Det är med blandade känslor, men jag måste för jag är färdig med ytterligare ett kapitel i mitt liv och det känns i hela kroppen precis som en orm när den ska byta sitt skinn.

Det är mina tankar som snurrat runt under många år, det är minnen från min livsresa och mina möten med människor som jag gärna delar med mig av. Det är mitt sätt att avsluta för att gå vidare.

Det var så jag började och nu har jag nått bokens slut det är dags för mig att stänga flera dörrar som stått och slått under flera år. Det är dags att släppa taget i en process som för mig har varit viktig, men också rejält svår.

Tina Persson Hälsoinspiratören
www.friskoteket.eu

Det har tagit mig två år att ta mig igenom den här terapiformen, men nu är jag framme nu är jag i mål. Det känns otroligt skönt, men ändå konstigt vad kommer att hända nu?

**Det jag vet är att det här är
mitt liv
mina möjligheter
men också mitt ansvar.**

*Det här var mina tankar och min berättelse fram tills nu. Det här var för mig
en viktig uppgift, och om det kan hjälpa någon annan så gör det mig bara glad.
Tack för nu vi hörs nog igen för nu ska jag ut på nya äventyr!
Tina Persson*